

[Зуи Ицхак Хашмонай] [Факултетен номер: **3FF0100335**]

До

Етичната комисия

на Софийския университет „Св. Климент Охридски“

Тема: Сигнал за пропаганда и политическа агитация в Софийския университет „Св. Климент Охридски“

Уважаема Етична комисия,

преди да премина към същността на обвинението ми към д-р Момчил Христов, доцент Касабов и д-р Георги Герджиков, бих искал да ви върна за кратко назад във времето през годината 1934, когато известният, пропаганден, нацистки вестник на Юлиус Штрайхер, наречен *Der Stürmer*, издава своето специално майско издание със следното заглавие: „Разкритието на еврейския план за убийство на гентилите!“

В него присъстват черно-бели карикатури на група евреи, често равини по време на Пасха с типичните стереотипни лицеви белези, които в екстатичен каданс и такт режат вратлетата на новородени и извършват ритуални убийства на християнски деца с, забележете, широки лукави гримаси, ококорени, обърнати нагоре очи, преливащи от сексуално, садистично задоволство, докато пият празнично бебешка кръв от чаши на току-що убитите и до преди малко завързани за олтара руси невинни момченца и момиченца за удължаване на креватното си удоволствие. Подобна аналогия смело бих направил и с „академичния“ приказан разказ по време на час по Социология на „уважаемия“ д-р Момчил Христов, който си позволи да ни се представи на първата си лекция по изключително „подобаващия“ за нашата институция начин, а именно инсинуирайки, че по планините на държавата Израел са построени нов вид туристически атракции под формата на сини бинокълчета, през които израелските граждани и любопитни посетители в „геноцидната“ държава могат пряко да се кефят и едва ли не унанират на убийства на палестински деца и изнасилвания на мюсюлмански жени от израелските войници. След като с небуквалната, също толкова болезнена плесница чух „елегантните“ цинизми на господин д-р Момчил Христов и след като започнах да се чудя дали съм попаднал в университет или в зад кадъра на филма „Триумфът на волята“,

попитах доктора: „Това академични потвърдени факти и твърдения ли са?“ Той потвърди самоуверено, че изказванията му са абсолютно правдоподобни. Заявих на д-р Христов, че съм роден в Израел и че пряко следя конфликта в Газа, и смятам, че той разпространява фалшива информация, и го помолих да цитира своите източници. Господин Христов каза, че неговият източник не е научен труд, а вестникарска статия от непознат за академичната общност вестник. Не е нужно да Ви подчертавам отново горепосочената аналогия с еврейските карикатури, тъй като мисля, че ви става ясно, че тук се говори за открита агитация и замаскирана антисемитска пропаганда пред цяла група от току-що излезли от училище хлапета - дошли да се учат на философия, но вместо това попадат на една безнравствена и коварна личност, чиято съвест очевидно не само не признава правилата на образователната ни институция, но и по-лошо – умело, йезуитски вменява политическите си пристрастия на деца, по начин, който и самият Юлиус Страйхер не само би завидял, но и гордо би назначил доктор Христов на пълен работен ден като главен редактор на едно ново, модерно, университетско издание на „Der Stürmer“.

Уважаема комисия, за най-голямо съжаление нарушенията и безобразията на „партизанската“ тройка не стигат дотук. На 12 март 2026 г. в 15:00 на обяд получих имейл от studzapal@protonmail.com на своята лична поща, който беше изпратен до всички имейли на дисциплините от Философския факултет, следователно до всички студенти в него, където цитирам ни: „приканват“ да посетим филмова прожекция за недоказана „израелска окупация на палестинския народ“, който ще се състои не къде да е, но в 41. аудитория в южното крило на ректората на СУ, където, нека припомня на комисията, някога е творял и седял също като мен не кой да е един от пионерите на философската дисциплина у нас, а именно доайенът проф. Исак Паси, който би се обърнал два пъти в гроба си, ако чуе и види в каква посока е тръгнал неговия, скъп факултет. В имейла става въпрос за социална отговорност, търсене на справедливост и за това да не бъдем безучастни към „геноцида на палестинския народ и съчастието на, подчертавам отново, българските институции в него“. Следва покана за дискусия и изискване за подписване на „петиция“ и призив за действие срещу „престъпленията на Израел“. Нека напомня, че въпросният едностранчив пропаганден филм на име „Където маслиновите дървета плачат“ удобно не споменава събитията от 7 октомври, антисемитската палестинска индоктринация и терористичните дейности на Хамас.

Тук изниква най-главният въпрос: Кой е предоставил личните ни имейли? Кой използва официалните ни мейл адреси не за да изпраща домашни и упражнения, а за открита, целенасочена и организирана антиционистка, тоест антисемитска пропаганда? И най-вече кой се възползва за своя собствена изгода и кариерен опортюнизъм от това да набира активисти и радикализира студентите на Софийския университет? Мога само да гадая и се надявам, че всички засегнати ще получат отговор: Кой или кои точно носят отговорност.

Нека спомена на уважаемата комисия, че доцент Касабов, който се е определил за интелектуален предводител на т.н. „освободително движение“, преди четири месеца

проведе лекция отново в аулите на Софийския университет с гост-лектора Трупия, там доцент Касабов официално покани за изявление на сцената гореспоменатите „Студенти за Палестина“, които отново, но този път публично агресивно агитират с недоказани твърдения студентите за подписка срещу „геноцида в Газа“. Лекция, която е дума по дума описана в статията на <http://crossbordertalks.eu>, където Трупия и Касабов внушават скрито ционистко управление по подобие на т.н. конспиративна “дълбока държава” със съучастие на компании като Google, Airbnb, TripAdvisor, определени от Касабов като „икономика на геноцида“. Също така италианският академик Трупия свързва българското освободително движение с ционисткия клуб „Массаби“, този път пряко кощунствайки с българската история и нашите национални герои, твърдейки, че ционистките клубове в София „са се научили на деколониално изграждане на нации“ от това, само и само за да очерни Израел като “колониалист”. Разбира се в лекцията отново нищо не се споменава за 7 октомври, следователно академична безпристрастност няма, а единствено присъства откровена и планирана индоктринация. Спрямо сведенията на гл. ас. д-р Симеон Младенов и доц. д-р Гергана Динева, както и на мои лични сведения от други студенти доктор Герджиков, доцент Касабов и доктор Христов редовно са притискали студенти с обвинения в „тероризъм“, „сатанизъм“ и “кланета на бебета”, при несъгласие от студентите следва публично унижение и засрамване, ако не вземат позицията, и очевидни последствия при отиване на изпит, както аз самият изпитах, когато господин Христов се опита да ме остави на изпит за прекомерна лична интерпретация в есе, което защитавам „протестантския дух на Макс Вебер и духът на капитализма“, убеждение, което не се вписва в неговите радикални възгледи. След писмен протест от моя страна и изискване за обратна връзка, която така и не получих, отново отидох на изпит, избрах същата тема и изкарах шестица, която явно разбира се в рамките на спекулацията целеше да подкупи моето мълчание.

Доктор Герджиков също не отстъпва на братята си по оръжия, ами напротив – редовно инсинуира, отново според сведения на студенти и личните му публикации в онлайн пространството, опити да се внуши и разпространи т.н. „истина за геноцидът извършен от ционския режим“.

Тримата преподаватели редовно призовават за бойкотиране на израелските бизнес. Реторика, която довежда до Нюрнбергските закони, Кристалната нощ и впоследствие Холокостът.

Да не говорим, че в целия университет са плъзнали закачени пропагандни афиши, които призовават за същите действия срещу Израел и еврейския народ. Уважаема комисия, изконното демократично право на всеки един от нас е да вярва в каквото си поиска, било Газа, Израел, Илюминати или, че жената на Макрон е мъж, но според чл. 11 от ЗВО има забрана за политическа и партийна дейност във висшите училища и според текста на закона: „Висшите училища са автономни и в тях не могат да се създават и да развиват дейност политически и религиозни организации. Преподавателите, служителите и

студентите не могат да извършват политическа или партийна дейност на територията на университета.“

В заключение уважаема комисия, обръщам се към вас с призив и молба за публично разследване на това как официалните лекции в Софийския университет се използват от няколко души за политическо вербуване и разпространяване на радикален екстремизъм и дисциплинарни мерки срещу преподаватели, които уронват престижа на университета и на достойните негови представители, използвайки позициите си, за да представят лъжите за геноцид като „истина“, и не на последно място след явно допуснатото, позволено превръщане на аулите в гостоприемница за чуждестранни лектори със съмнителна акредитация и излъчване на едностранчиви филмови прожекции – незабавна контралекция и прожекция за връщане към академичната безпристрастност с факти за 7 октомври, човешките щитове на Хамас, реални данни от международни и израелски източници и най-важно лекция за истинската история на Израел и екзистенциалната ѝ борба зачатие й като нация и държава.

Наш морален императив и дълг е да не допускаме заветът на великото дело на Димитър Пешев, Пловдивския митрополит Кирил и българския народ да бъде опорочен, извращаван и извъртан от банда политически опортюнисти, които с действията си не само опетняват имиджа на Софийския университет, но и открито изтриват историческата ни памет – памет, която не е достатъчно да се възпоменава веднъж годишно, а е нужно да се живее всеки ден.

Ценностите и уроците за смелост не служат за нищо, ако не бъдат вплътени в духа на ежедневните ни битки за справедливост и отстояване на правова и демократична държава. Делата не са цитати, гражданството не е привилегия, а екзистенциална отговорност. И аз няма да се откажа – нито сега, нито някога, – докато не заработим, както трябва.

С уважение,

Дата:

Подпис:

Зуи Ицхак Хашмонай